WASHINGTON

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 159. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го ЛИПНЯ 1951. — No. 159. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 11, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ВИЛСОН АПЕЛЮЄ ДО НАЦІЇ В СПРАВІ СИЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Вашингтон. — Побоюючись, що перемир'я в Кореї може відвернути увагу країни від небезпеки, яка їй далі загрожує, Чарлз Е. Вилсон, голова Офісу Мобілізації Оборони, звернувся по радіо до цілої нації зі закликом не робити нічого такого, що могло б ослабити плян її оборони, який вимагатиме в найближчих роках видатку в сумі 50 біліонів долярів річно. Вилсон вибрав на цю пересторогу якраз такий час, коли в Конгресі має рішатись доля предложеного адміністрацією бюджету, який домагається нових податків, а теж і доля нового закону про контролю цін, бо теперішній закон вигасає з днем 31 липня. Він звернувся до цілої нації в надії, що конгресмени та сенатори дістануть по його відозві письма з цілої країни, взиваючі їх не припиняти оборони зменшуванням федерального бюджету. Є такі думки в Конгресі, говорив Вилсон, щоб не тільки обмежити фонди на оборону і відкинути проєкти, які мають на меті боротьбу з інфляцією, а навіть зменшити стан армії до числа нижче 3,000,000 вояків, хоча це число вважається Об'єднаними Шефами Штабів мінімальним. Вилсон обороняв також конечну потребу завертати в деяких випадках ціни назад, включаючи до цього теж ціни на м'ясо. Казав, що високі ціни на м'ясо не є оправдані, бо фармерам платять тепер за худобу на 13% менше, як платили перед підвищкою цін на м'ясо. Як би американський нарід розумів, кінчив Вилсон, велику небезпеку, яка йому загрожує, то він ухвалив би без усякої проволоки все те, що потрібне на його оборону, включно з контролею, яку він з цілого серця ненавидить, але без якої буде змушений видати на життя в наступному році 14 біліонів долярів більше, ніж повинен.

Перемога Адміністрації в Палаті Репрезентантів

Вашингтон. — Демократичні конгресмени переголосували республиканських в змаганню до ухвали Конгресом гострішого проти-інфляційного закону. Це вважають першою більшою перемогою президента Трумана та демократичної адміністрації в цій справі. Республиканці хотіли перевести ухвалу про безпосередню контролю цін, платень та кредиту. За ними було 149 голосів, а проти 169. Це голосування ще не є остаточним, а тільки пробним. Все таки воно означає, що формується солідна демократична більшість у справі оборонного законодавства. В дискусії над інфляцією можна було завважити в демократів певну рішучість, що вказувало б, що законопроєкти уряду в справі бюджету та контролі готові знайти більшість.

ЗАПОВІДАЮТЬ КАНДИДАТУРУ ТЕФТА НА ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. — Ще далеко до президентських виборів, але хто приглядається пильно вашингтонській політиці, той завважить, що не один політичний крок тісно зв'язаний з виборами в 1952 році. Отже заповідають, що сенатор Роберт Тефт, республиканець з Огайо, буде знову пильно старатись дістати номінацію своєї партії на кандидата на президента. Але в республиканських колах ще далі переконані, що генерал Двайт Д. Айсенгавер дасться намовити виставити свою кандидатуру. Особливо цікаве те, що й на президента Трумана натискають, щоб він запропонував ген. Айсенгаверові кандидатуру з боку Демократичної партії й тим запевнив її перемогу при нових виборах.

● **Нове лихо в Східній Европі** вчинять Совєти саме під галас своєї „миротворчої ролі" в Азії — так сказав губернатор Ладж (Конектикат) на мітинґу Мадярсько - Американської Федерації в Ню Йорку, на якім понад 1000 осіб протестували проти масової депортації Совєтами мадярського, чеського і польського населення.

ДАЛЬШІ АРЕШТИ КОМУНІСТИЧНИХ РУЧИТЕЛІВ

Ню Йорк. — Фредерик Вендербилт Філд, мільйонер і нащадок славного Корнелія Вендербилта, просидівши три ночі в тюрмі, вийшов тимчасово на волю за порукою в сумі $10,000, яку сам зложив. Сталося це на зарядження апеляційного суду. Папір звільнення мусів підписати ще С. Б. Болдвин з Ґринвіч, Конетикат, як ґарантію, що Філд верне назад до тюрми і відсиджуватиме тюремну кару, наложену суддею Райеном за зневагу суду, якщо програє апеляцію. Болдвин це той самий, який вів президентську кампанію за Генрі Волесом в 1948 році, який знов кандидував на президента з рамени Прогресивної Партії, попираної головно комуністами. Та одночасно, як випустили Філда з тюрми, федеральний суддя Сильвестер Райен, видав присуд на двох інших комуністичних ручителів за зневагу суду, ѓебто за відмову виявити судові, хто саме зложив поруку за чотирьох комуністів, які втікли замість зголоситись до тюрми. Є ними Дешил Гемет, автор таємничих новель і В. А. Гонтон, секретар Ради для африканських справ, яку зараховує влада до субверзивних організацій, як і цей „Сивил Райтс Конґрес", в імені якого доставлено бонди як поруку за втеклих комуністів. Суддя засудив обидвох на шість місяців тюрми, так, як і Філда. Всі вони можуть звільнитись з неї кожної хвилини, якщо тільки будуть готові виявити перед судом імена тих осіб, які склали поруку за комуністів, що втікли і за якими пошукує Федеральне Бюро Інвестиґацій.

РОБІТНИЦТВО ПРОТИ ВИСОКИХ ЦІН І ЗА КОНТРОЛЮ

Вашингтон. — „Хто є приятелем високих цін, той не може бути приятелем праці", заявили представники зорганізованого робітництва, члени „Юнайтед Лейбор Палісі Комітi", що репрезентують Американську Федерацію Праці, Конгрес Індустріяльних Організацій та залізничі братні організації. Вони заявилися за гострішим закон контролі цін, нагадуючи членам Конгресу, що вони є представниками „американського народу, а не речниками лабіїстів великого бизнесу". Одночасно вони дали їм до зрозуміння, що робітництво слідкує за їхньою законодатною працею і цілком певно візьме її під увагу при виборах в 1952 році. Немає сумніву, що цей останній арґумент заважить. Ще ніхто в Конгресі не забув, як несподіваний вибір Трумана президентом при останніх президентських виборах завдячував цей президент — робітничим голосам.

В АМЕРИЦІ

● **Покінчити із зловживанням** фальшивих допомогових організацій, що маскують своє грабіжництво під добродійними фірмами — така вимога 24-х представників католицьких, протестантських, жидівських та інших допомогових організацій на їх конференції у Ню Йорку.

● **Радіо-Корпорація Америки** почала досвідні проби своєї власної кольорової телевізійної системи з великим ніби успіхом. Публічні демонстрації системи плянуються на серпень.

● **Першої міжнародної угоди щодо розподілу рідких товарів,** зокрема важливих рідких металів вольфраму і молібдену, досягли на Міжнародній Конференції Матеріялів у Вашингтоні.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН ПРОПОНУЄ АКЦІЮ В СПРАВІ ФОРМАЛЬНОГО ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ З НІМЕЧЧИНОЮ. Негайно після висилки цеї пропозиції до Конґресу. Президент відбув окремі наради зі своїм заступником і конґресовими лідерами. На фото: від ліва в першому ряді: Президент Труман і заступник президента Албен В. Барклі; в другому ряді: лідер демократичної більшости в Сенаті Ернест Мек Фарленд і лідер демократичної більшости в Палаті Репрезентантів Джан МекКормек.

АКЦІЯ В СПРАВІ ФОРМАЛЬНОГО ЗАКІНЧЕННЯ ВОЄННОГО СТАНУ З НІМЕЧЧИНОЮ

Вашингтон, 10 липня. — Президент Труман звернувся вчора до Конгресу, рекомендуючи акцію для формального закінчення все ще існуючого воєнного стану з Німеччиною, хоча війна вже давно закінчилася і від того часу вже встановлено теж торговельні стосунки з тою країною. Пропоноване президентом формальне закінчення воєнного стану мало б, згідно зі заявою президента Трумана, „дати німецькому народові новий доказ нашого бажання допомогти йому стати знову членом націй у вільному світі". Німеччині були б на цій підставі привернені всі суверенні права, хоча Злучені Держави мали б задержати ще деякі свої права, зокрема щодо зложеного в Америці перед 31-шим грудня 1946 року німецького майна, продовження військової окупації німецької території та деяких інших контрольних прав. Подібну акцію повели або ведуть інші алянти. Французький уряд вже прийняв декрет про „закінчення наслідків воєнного стану" для німців у Франції. Австралія вчора проголосила формальне закінчення війни з Німеччиною, а Нова Зеляндія з Австрією. Теж Канада вже сьогодні або завтра проголосить таке формальне закінчення воєнного стану. Британський міністер закордонних справ Герберт Моррисон проголосив таку саму акцію Британії. Натомість уряд Ізраїля зголосив урядам Злучених Держав, Британії і Франції протест проти закінчення воєнного стану, заявляючи, що „війна Німеччини проти жидівського народу ще не може вважатися за закінчену".

ЧЕРГОВА ІНТЕРВЕНЦІЯ ПРЕЗ. ТРУМАНА В АНГЛО-ІРАНСЬКОМУ КОНФЛІКТІ

Вашингтон, 10 липня. Президент Труман звернувся вчора знову особистим листом до іранського премієра Моссадеха, закликаючи його провірити ще раз недавню пропозицію Міжнародньої Палати Справедливости, як можливу базу для полагодження англо-іранського конфлікту. Президент Труман рівночасно пропонує висилку до Ірану свого спеціяльного представника, Авереля Гарримана, для обговорення з іранським урядом того „безпосереднього і наглого положення". Міжнародний Трибунал, як відомо, виніс рішення, щоби Англо-Іранській Нафтовій Компанії були привернені всі права до її власности в Ірані, але з тим застереженням, що всі її приходи мають бути заморожені в банках, аж ця спірна справа буде остаточно вирішена. Трибунал рівночасно пропонував створити окрему нафтову Надзірну Раду, що складалася б з англійських та іранських представників. Британія прийняла рішення Трибуналу, але його відкинув іранський уряд, вважаючи це порушенням іранської суверенности та інтервенцією у внутрішньо-іранській справі. Президент в своєму листі до премієра Моссадеха твердить, що перехід іранського уряду понад ці проблеми суверенности і юридичні та прийняття пропозицій Міжнародного Трибуналу тільки піднесло б Іран в очах цілого вільного світу. З Тегерану повідомлено, що Моссадех, одержавши листа Трумана, вже заявив американському амбасадорові, який передав листа, що цей лист прийшов „запізно", бо іранський уряд вже виніс своє рішення щодо пропозиції Міжнародного Трибуналу, відкидаючи їх.

В КАЕСОНҐ ПОЧАЛИСЯ ПЕРЕГОВОРИ В СПРАВІ ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

Аліянтські представники уповноважені обговорювати тільки військові передумови; ген. Ріджвей в Кореї очікує висліду розмов.

Токіо, 10 липня. Сьогодні рано в зруйнованому місті Каесонґ дві милі на південь від 38-ої паралелі в Західній Кореї почалися мирові переговори між представниками аліянтських і комуністичних збройних сил. Аліянтська делегація на самому вступі заявила, що вона уповноважена обговорювати виключно військові передумови перемир'я та його ґарантії, але в жадному разі не буде обговорювати будьяких політичних справ, або військових, які не відносяться до Кореї. Аліянтська делегація, яку очолює адмірал Чарлз Тирнер Джой, прибула до Каесонґ військовим гелікоптером, склавши безпосередньо перед виїздом заяву, в якій висловлюється свідомість історичного значення конференції та добру волю досягнути перемиря на чесних передумовах. В заяві говориться: „Ми, делеґація командування Об'єднаних Націй, виїжджаємо до Каесонґ в повній свідомості важливости цеї зустрічі для цілого світу. Ми вирушаємо в добрій вірі довести до чесного замирення, на задовільних для командування Об'єднаних Націй постановах". Ген. Ріджвей, що прибув до Кореї зі своєї головної квартири в Токіо, щоб на місці очікувати висліду переговорів, супроваджав делеґацію до літака і після її від'їзду заявив: „Це є історична хвилина. Я тільки що приглядався відлетові делеґації Об'єднаних Націй гелікоптером на першу формальну зустріч". З аліянтського боку в нарадах бере участь двох адміралів і трьох генералів. Ворожу делеґацію, з такою самою кількістю найвищих рангою старшин, очолює ген. Нам Іль, північно-корейський шеф штабу. В склад її делеґації є двох комуно-китайських генералів. В останній хвилині повідомлено, що перші формальні наради сьогодні вже закінчено і делеґації від'їхали до своїх „мирових таборів" за фронтовими лініями. Конференція продовжуватиметься завтра. Перебіг конференції держиться в таємниці, подаючи тільки короткі офіційні комунікати. В аліянтських колах завважують, що найтруднішою справою для аліянтської делеґації буде обговорення справи ґарантій, що комуністична аґресія більше не повториться. Загально сподіються, що перша стадія переговорів закінчиться вже завтра. З поінформованих кол заявляють, що на вступних нарадах в неділю комуністичні представники відкинули аліянтську пропозицію встановити широкий на десять миль „невтральний коридор" на 38-ій паралелі, хоча заявляли, що в тій зоні вони не стрілятимуть на аліянтів. Із започаткуванням переговорів висловлюється тільки „добру віру", але з обох боків поступається дуже обережно і з помітним недовір'ям.

● Трігве Лі, генеральний секретар Об'єднаних Націй, знову виїхав до Норвеґії на відпустку, яку був перервав на вістку про можливість замирення в Кореї.

ГЕН. РІДЖВЕЙ НЕПЕВНИЙ ЩОДО ВИСЛІДУ РОЗМОВ

Сеул, Корея, 10 липня. Ген. Метью Ріджвей, аліянтський головний командант на Далекому Сході, що прибув до Кореї, щоб могти безпосередньо слідкувати за перебігом мирових переговорів в Каесонґ, висловив непевність щодо можливостей їх висліду, заявляючи, що тепер „ми є ще в стадії тільки спекуляцій", бо переговори ще не заавансували до того ступня, що можна б мати будь-яку певність. „Це є дуже критичний період, коли питання успіху або неуспіху цілей, які заінтересовані уряди мають на думці, є ще великою проблемою" — твердив ген. Ріджвей, відбувши свою конференцію з аліянтськими представниками. Він нікому не закидував відсутність доброї волі, заявляючи, що це можна буде ствердити тільки під час переговорів. Неофіційно в аліянтських урядових колах і в публічній опінії висловлюється багато сумнівів і побоювань, що комуністи погодились на мирові переговори цілком певно не тому, щоб припинити вбивство людей, на яких їм цілком не залежить, тільки маючи скриті задні пляни та намагаючись перехитрити аліянтів не для мирних, тільки для воєнних цілей.

ЧЕРВОНІ ПРИПИНИЛИ „ОБМЕЖЕНИЙ НАСТУП" АЛІЯНТІВ В КОРЕЇ

Токіо, 10 липня. Цілим рядом місцевих протиатак червоні війська припинили вчора „обмежений наступ" аліянтських сил на східному секторі корейського фронту, відкидаючи їх частинно зі здобутих попереднього дня нових позицій. Сильні з'єднання аліянтської авіяції впродовж цілого вчорашнього дня безупинну бомбардували шляхи ворожого постачання в Північній Кореї, щоб не допустити до розбудови ворожих сил під час переговорів в справі перемир'я. До замітніших сухопутних боїв приходило тільки на східній ділянці фронту в районі Янґґу, де й був почавсь аліянтський „обмежений наступ", що зустрівся зі запеклим спротивом ворога. У фронтових боях брала участь важка артилерія, а з аліянтського боку теж авіяція. Натомість повна тиша запанувала на західному секторі в районі Каесонґ, де відбуваються мирові переговори. Теж на центральній ділянці фронту приходило тільки рідко до припадкової перестрілки між патрульними відділами.

ВІЛЬНЕ РОБІТНИЦТВО ВІДКИНЕ КОМУНІСТИЧНУ ПРОПОЗИЦІЮ „СПІЛЬНОГО ФРОНТУ"

Медіолян, Італія, 10 липня. Представники другого світового конґресу Міжнародної Конфедерації Вільних Професійних Спілок заповіли вчора, що на сьогоднішній пленарній сесії буде відкинена пропозиція опанованої комуністами Світової Федерації Професійних Спілок, щоби відбути спільну конференцію та створити спільний фронт в боротьбі за робітничі права та поліпшення умов праці. Пропозицію переслав з Відня голова комуністичної Федерації Джюсеппе ді Вітторіо, що є рівночасно членом Центрального Комітету італійської комуністичної партії. Він пропонує „спільні дії в питаннях відносно поліпшення умовин життя і праці робітників, не зважаючи на розбіжності їх політичних і релігійних переконань". Пропозиція буде відкинена світовою організацією вільного робітництва, що репрезентує понад 300 мільйонів робітників в цілому світі, вважаючи цю пропозицію „типовим совєтським пропагандивним маневром". Вже вчора був створений окремий комітет, що має приготовити відповідь комуністам, звертаючи окрему увагу на неможливість співпраці з організацією, яка повинна б боротися за поліпшення прав робітництва, а на ділі є експозитурою совєтського уряду, що завів найбільшу в історії людства каторгу для робітників.

ПРОТИ ТОРГІВЛІ З КРАЇНАМИ У СОВЄТСЬКІЙ СФЕРІ

Вашингтон. — Не зважаючи на корейське перемир'я протисовєтські настрої в Вашингтоні стають щораз голоснішими. Тим треба пояснити домагання зірвання торговельних зв'язків з Совєтами та їхніми сателітами. Такого домагалося уже давніше робітництво, головно від часу вибуху війни в Кореї. Докові робітники відмовлялись в різних портах виладовувати кораблі з товарами, привезеними прямо з СССР, чи за посередництвом англійських еспортових фірм. Стверджено, що в минулому році Злучені Держави спровадили різних товарів з СССР та його сателітів і Китаю на суму $226,000,000, на $152,000,000 більше, ніж в 1949 році. Це є поважна піддержка, яку дістають комуністичні режими. Міг би хтось сказати, що й Злучені Держави експортують до Совєтів та країн в їхній сфері впливів. Але якраз і цього не повинно бути, бо Америки вивозить такі товари, які потрібні Совєтам для воєнного зброєння чи комунікації. Ще найтісніший торговельний зв'язок був з Чехословаччиною та Угорщиною, але й це погіршилося, як комуністична влада тих країн увязнила американських громадян.

ПРОБЛЕМИ БЕЗПЕКИ УТРУДНЮЮТЬ ОФОРМЛЕННЯ ПРАВ ВТІКАЧІВ

Женева, 10 липня. Проблеми внутрішньої безпеки поодиноких країн становлять найбільшу трудність в кінцевому оформленні міжнародної конвенції для встановлення відповідних прав для політичних втікачів, що є предметом окремої конференції представників поодиноких країн, скликаної Об'єднаними Націями. Ній бере участь 23 країни, хоча 40 голосувало в її користь в Генеральній Асамблеї. На вчорашніх нарадах видвигнено справу відповідного міжнародного документу, своєрідного пашпорту, що вможливлював би втікачеві евентуальну подорож з одної країни поселення до другої. І власне в цьому випадку всі країни видвигають застереження, мотивуючи їх проблемами внутрішньої безпеки та охорони перед шпигунством і саботажами. З кожним днем нарад заінтересовані проблемами втікачів не-урядові представники приходять все більше до переконання, що теперішні міжнародні обставини є „дуже невідповідні" для оформлення міжнародного статуту для втікачів і навряд чи до такого оформлення прийде.

ПЕРЕД ВАЖЛИВИМИ УРЯДОВИМИ ЗМІНАМИ У ФРАНЦІЇ

Париж, 10 липня. Сьогодні тут відбудеться сесія новообраної французької Національної Асамблеї, на якій буде вибрана її президія. Після того зголосить свою відставку теперішній уряд премієра Кеіля та буде вибраний новий премієр і встановлений новий уряд. Вже наперед заповідається, що найбільші вигляди на вибір президентом Асамблеї має радикальний лідер Едвард Еріо. Кеіль плянує відкликати свою кандидатуру на премієра, що найменше початково, і новими кандидатами є Рене Плевен, Моріс Пече, Рене Меєр та деякі інші визначні державні мужі і партійні лідери, включно з Жоржом Бідо і Робертом Шуманом, дотеперішнім міністром закордонних справ. Вважається майже за певне, що пропозицій на створення нового уряду не дістане ген. де Ґоль, провідник екстремістичної правої партії, що має найбільше послів в Асамблеї, проте він є в меншості проти ліберальної коаліції.

В СВІТІ

● **Аліянтські і комуністичні війська** почали спільно очищувати від мін шлях з півдня до Каесонґ, де відбуваються мирові переговори, приготовляючи його для переїзду аліянтської делеґації, якщоб погана погода не дозволила на переїзд літаком.

● **В Індії створену окрему комісію** під проводом премієра Неру, яка має приготовити п'ятирічний плян господарської стабілізації країни, включно з контролею народин, щоб зменшити швидкий природній приріст населення.

● **В „мертву точку"** попали знову наради західних і совєтського представників в Берліні в справі боротьби проти нелегальної торгівлі між східною і західними зонами.

● **Комуно-китайські власті** вже від пів року держать під гострим домашнім арештом папського представника в Нанкіні, архиєпископа Антоніюса Рібері.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street. Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$2.00	Six months	$ 2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

ПОРУКА ЗА КОМУНІСТІВ

Американський нарід дуже боїться централізації влади, а ще більше обмежувань свободи людини, особливо з того часу, коли в Европі запанували тоталітарні системи з терором та диктатурами. Тому саме не треба дуже дивуватись, що навіть у Верховному Суді ЗДА є розбіжності думок, коли доводиться рішати справи, які стосуються конституційних свобід людини навіть у таких випадках, коли знаємо, що тими свободами користуються їх вороги якраз на те, щоб їх знищити. Така поведінка, та ще в такі грізні часи, які саме переживаємо, може багатьох дуже дивувати, а для інших може бути незрозумілою. Проте, це можна пояснити нераз і пересадною журбою за долю свободи в Америці, що стосується, зрозуміло, тільки людей, які цею свободою дійсно дорожать. Зате інша справа з комуністами та їх прихильниками, які свідомо працюють для загибелі тих свобід, бажаючи Америці такого ладу, як у Совєтах. З цього боку треба б дивитися і на справу поруки за комуністів, які вже засуджені за злочини проти Америки, чи щойно мають стати перед суд як обвинувачені за ці злочини.

Як знаємо, засуджені чотири комуністичні провідники пропали без сліду, рятуючись таким способом від тюрми. Пропали і зложені як порука за них бонди на суму $80,000. Цілком слушно завважується, що як брати під увагу тільки матеріяльну шкоду, а це видатки, зв'язані з погонею за тими комуністичними злочинцями, то вони вже тепер куди більші від цеї поруки, що її дістала держава. Та далеко важніше, що ці комуністи підуть у підпілля, а це найбільш правдоподібне, або дістануться до Совєтів і передадуть їм інформації, що їх тут назбирали за час довголітньої підривної роботи. Іншими словами, повториться не так давня історія з німецьким комуністичним провідником Ґерґардтом Айслером, що втік 1949 року на кораблі „Батори". Також і за нього сплатила поруку в сумі $25,000 та сама організація (Сивил Райтс Конґрес), що дала $80,000 поруки за теперішніх чотирьох комуністів. Усі ті поруки, мимоходом кажучи, тісно зв'язані з мільйонером Фредириком Вендербилт Філдом, який ніяк не хоче виявити, хто саме складає ці гроші, рятуючи комуністів.

Втеча комуністичних верховодів та втрата порук не новина для комуністів. Це зачинає бути системою, акцептованою кимсь вищим. Випадок міг ще бути з Вилйємом Д. Гейвудом („Біґ Бил"), який мав відбувати 20-літню тюремну кару в 1921 році, але втік до Совєтів. Пропавша порука за нього становила $40,000. Тепер такі втечі це вже звичайна подія. „Сивил Райтс Конґрес", наприклад, вніс тепер заклад аж за 21 комуністів, яких обвинувачує державний прокуратор за злочини проти держави в подібний спосіб, як це було із засудженими вже 11 комуністичними провідниками. Порука становить усього $181,000. Чотири з них теж пропали і їх пошукує Еф Бі Ай. Вина за це спадає до певної міри і на вищий суд, що знижив поруку, бо, як виявляється, десятки тисяч долярів це жадна поважна сума для комуністів. Тому слушно домагався прокуратор поруки на суму мільйона долярів ще від тих 11 комуністичних провідників, з яких чотири втікло. Тепер це добра наука на будуче, якщо взагалі припускати поруку за комуністів, та ще таких, які добрі відомі, як небезпечний елемент.

Білоґвардійське замилювання очей

У відповідь на недавну заяву державного секретаря Ачесона про зв'язок і тяглість російського білого і червоного імперіялізмів та у зв'язку з надрукованою на цю тему редакційною статтею „Реалізм про Росію" в Ню Йорк Таймсі, російські соціял-демократичні еміґраційні діячі в Америці з-під знаку Керенського опублікували в тому ж Ню Йорк Таймсі з 8-го липня довгу репліку, намагаючись опрокинути американські твердження та оспорюючи їх доцільність. Репліку підписали такі загально відомі російські еміґраційні діячі: Рафаїл Р. Абрамович, проф. Георґ Федотов, Роман Ґул, проф. Михайло Карпович, Александер Керенський, проф. Борис Констатиновський, проф. Іван Курґанов, Борис І. Ніколаєвський, д-р Соломон Шварц, проф. Леонід Смірнов, проф. Марк Вішняк і Владімір М. Зензінов.

Американські твердження

Державний секретар Ачесон, складаючи свої свідчення в конґресовому Комітеті закордонних справ в користь Програми Взаємної Безпеки та признання на ті цілі вісім і пів білюна долярів, мотивував це потребою допомоги вільним народам перед загрозою традиційного російського імперіялізму, що вже від 500 років є страшною зморою всіх народів і країн. Теперішні червоні володарі Москви, по думці Ачесона, продовжують цю традиційну імперіялістичну політику Росії, яка з малого московського князівства розвинулася за 500 років в найбільшу світову імперію, підбиваючи вільні народи Европи і Азії. Ціллю теперішньої американської політики, по думці Ачесона, мусить бути припинення того імперіялізму, який тепер до своєї військової потуги додав ще нову зброю — комуністичну змову, п'ятиколонну підривність та психологічне ведення війни в посередньому нападі.

Н. И. Таймс, коментуючи ці твердження державного секретаря, назвав їх „елементарними фактами російської історії", додав: „Це є історія, яку Совєти свідомо намагаються продовжувати, підкреслюючи, що тоді, як всі численні національности (російської) імперії є рівні, московські великороси призначені володіти світом". У висновку, Н. И. Таймс твердить: „Дивлячись у світлі такої історії, виступає особлива нереальність в американській політиці, яка після першої світової війни противилась „розчленуванню" російської імперії навіть націями, які боролись за своє визволення з-під її влади, та яка підчас другої світової війни полегшила дальший розріст тої імперії в ім'я військової доцільности та в намаганні наситити ненаситних. Заява Ачесона виявляє, що цю політику заступлено новим реалізмом".

Російська репліка

Ця — сміло можна твердити — епохальна зміна в дотеперішній американській політиці відносно Східної Европи, а саме, офіціяльне відступлення від фатального єдино-неділимства російської імперії та визнання найбільш основного принципу — поділу тої імперії на національні держави, викликала цілком зрозумілу реакцію російських єдино-неділимців. Вже чергового дня, 29-го червня, вони написали до Ню Йорк Таймсу, надрукованому там у виданні з 8-го липня, репліку, з двома головними твердженнями: 1. Заява Ачесона і коментар Ню Йорк Таймсу не відповідають, мовляв, „історичній правді", та 2. Вони наскрізь шкідливі для російської і світової демократії з політичної точки зору.

„Неправдивість" теперішнього американського погляду на постання і розвиток російської імперії „доказують" єдино-неділимці тим, що... так само і такими самими імперіялістичними шляхами, методами і засобами поставали та розвивались також всі інші імперії: британська, французька, німецька та австро-угорська. Вони заявляють, що намагання дальшого розвитку російської імперії такими самими методами зустрілося, мовляв, з рішучим спротивом „в нещасній авантюрі на ріці Ялу на початку дев'ятнадцятого сторіччя". Головними фразами єдино-неділимці вмовляють в американську публічну опінію, що теж під кінець першої світової війни російські „демократи" визнали принцип самовизначення, в „доказ чого" наводять „признання самостійности" Польщі.

Друге важливе твердження єдино-неділимців — це відома казка, що теперішній комуно-російський імперіялізм не має нічого спільного з російським народом і навіть його провідною верствою та є виключно ділом „не-російського" Політбюра. „Правлячу комуністичну партію не можна вважати національним урядом Росії" — пишуть вони, додаючи, що „плутати політику Кремля з історичною Росією означає розходитись зі суттю загрози, перед якою стоїть сьогодні світ". Вони вважають, що „в теперішньому величезному конфлікті, спричинником якого є Сталін і не Росія, найбільш надійним виглядом на пережиття і перемогу демократій є активна співпраця, або щонайменше пасивна симпатія російського народу зі справою вільного світу. Ці вигляди зникнуть, якщо Злучені Держави та інші демократії не заявлять недвозначно і неомильно, що їхня боротьба скерована тільки проти комуністичної диктатури, а не проти Росії і її народів".

Єдино-неділимці забирають голос теж в справі „національних меншин в Росії", заявляючи: „Всі демократичні організації російських еміґрантів, старі і нові, що мають тісний зв'язок з внутрішньо-російським життям, вважають, що майбутня Росія, звільнена від комунізму, має переформуватися у федерацію вільних і рівних націй, з правом кожної нації домагатись своєї державности демократичним процесом, мирними засобами і демократичним плебісцитом під наглядом Об'єднаних Націй. В той спосіб може бути запевнене мирне співіснування всіх народів в Росії".

Мова фактів

Російські білі єдино-неділимці заспівали знову стару російську імперіялістичну пісню, яку вже на всі лади і на всі тонації співали всі дотеперішні російські володарі. Але розгляньмо білоґвардійські твердження по черзі.

Не можна заперечувати твердження, що російська імперія постала такими самими завойовницькими методами, як інші імперії. Але чи це виправдує російський імперіялізм. В додатку німецька і австро-угорська імперії вже розвалилися, а французька і британська завершують процес розпадання. Це тільки потверджує становище Ачесона і Н. И. Таймсу, що російська імперія теж повинна бути „розчленована" на національні держави. В додатку, порівняння західно-европейських імперій, які вже розвалились, з постанням і розвитком рабовласницької російської, це, скромно кажучи, те саме, що порівняння звичайного грішника з чортом.

Не було б потрібно жадних зусиль, щоб доказати голословність твердження п. Абрамовича і Керенського, мовляв „російський нарід" або „російські демократи" були колинебудь і якнебудь проти імперіялістичної політики будьякого російського уряду. Фактом бо є, що російські групи і партії, якої краски і покрою вони не були б та без огляду на ворожнечу між ними самими, вони все і завжди погоджувались в одному: російський імперіялізм і єдино-неділимство. Вияснення Абрамовича і тов. є тільки черговим доказом того. Але по черзі.

Чи теперішні володарі червоної російської імперії справді не мають нічого спільного з російським народом? Для прикладу наведімо деякі факти.

Совєтським Союзом володіє сьогодні комуністична партія. Процентове відношення поодиноких національностей в тій партії в порівнянні з процентовим відношенням цілого населення, говорить само за себе. Згідно з офіціяльною совєтською статистикою з 1939 року, росіяни становили тоді 58,4% серед людности цілого Совєтського Союзу, але у всесоюзній комуністичній партії їх було 71%; в тому самому часі українці становили 16,5% людности і тільки 7,5% в партії; білоруси 3,1% людности і 2,4% в партії. Хіба це не доказує, що панівна комуністична партія — це російська партія? Але йдімо дальше. Справжніми володарями поодиноких совєтських „республік" не є місцеві маріонеткові уряди, але Ц.К. комуністичної партії, зі своїми секретарями на чолі. Немає ані одної „республіки", в Центральному Комітетові комуністичної партії якої, отже справжня влада, хоча і в диктаторській залежності від Москви, не грали б першу ролю росіяни. Конкретно: в Україні першим секретарем партії є росіянин Мельніков і другим „місцевий" Кириченко; в Азербайджані: першим секретарем росіянин Ломакін; Узбекістан — перший секретар росіянин Круґлов; Туркменія — два перші секретарі — росіяни Батірев і Єґоров; Вірменія — два перші секретарі —

(Закінчення на стор. 3)

Микола Чубатий

Америка та майбутність російської імперії

В моїх недавних двох статях „Російська політика Америки на роздоріжжі" вказав я на ці чинники, що дотепер впливали на російську політику Америки в дусі прихильників для збереження російської імперії. Рівночасно, що американська політика супроти Росії на наших очах міняється, з ґрунту нереального вона входить на реальний ґрунт.

Щораз більше в американській публичній опінії розвивається леґенда, що на випадок війни можна буде боротися проти комунізму, а не боротися проти російського народу, господаря великої імперії, в якій росіяни нині становлять вже меншість населення, бо тільки понад 46%. Так само заникає доволі глибоко уґрунтована росіянами та американськими русофілами переконання, що комуністична влада впаде сама собою, коли буде зберігатися дотеперішню американську політику постримування комунізму та недразнення російського народу видвиганням справи визволення підсовєтських народів. Навпаки, публична опінія в Америці вже освідомила собі, що на випадок війни це буде боротьба в першу чергу з Росією, яка встигла запрягти на свою службу комуністів - квіслінґів по цілому світі. Нині вже більшість американської публичної опінії розуміє, що знищення сили Росії, нині правленої комуністами, розв'яже світову крізу не тільки відносно самої Росії, але також відносно російських сателітів та червоного Китаю.

Тому, що Америка може бути приневолена боротися з Росією, в Америці щораз більше заінтересування визвольними рухами неросійських народів; вони щораз більше в американській публичній опінії набирають зрозуміння. Пересічний американець дивиться на них як на своїх вартісних союзників.

Все ж таки вже навіть такі русофіли серед американців, як Джордж Кеннан, набирають переконання, що війна з большевиками є дуже можлива, тому виринає питання, яке має бути відношення Америки до майбутньої Росії, а радше, що має статися з російською імперією. Кожному ясне, що це питання містить в собі велику проблему висвободження народів поневолених Росією, що нині становлять вже понад 53% населення Совєтського Союзу.

Джордж Кеннан за збереження російської тюрми народів

Росіяни та американські русофіли стоять за те, щоби завсяку ціну зберегти неподільну Росію. Коли йде про росіян, то це ніяка новість, бо ж росіяни всі чорносотенні націоналісти, вони чи фашизуючі солідаристи, чи демократи соціялісти, всі вони однаково ставляться за неподільність Росії, отже є проти визволення неросійських народів.

За неподільність Росії на випадок війни стоїть також Джордж Кеннан, який у своїй статті „Америка та майбутність Росії" виразно заявляється за збереження цілости Росії, а національні справи зводить він до питання „здичілих мовних ґруп", яких старі аспірації до власних держав з часів російської революції не треба брати під увагу. Америці Кенан не радить попирати в часі війни національних визвольних рухів, бо, мовляв, як би вони не були розв'язані, то вони викличуть все неприхильний відгомін під адресою Америки, бо це „справи, які мають мало або нічого спільного зі свободою людини".

Таке дослівно написав американець, що напевно гордий на Американську Декларацію Незалежности Америки з 1776 року, де виразно написано, що кожна людина має Богом дані права до свободи, яких нікому не вільно відбирати, а нарід має право встановити собі таку владу, яка може принести йому свобідне життя та щастя.

Останній сумний досвід Гітлера з іґноруванням національних визвольних рухів Росії нічого не вчить автора цієї статті, навпаки, Кенан радить Америці брати собі приклад з німців, які не воювали, мовляв, з російським народом тільки з комуністами.

Порівнювати відношення України до Росії з становищем Пенсилвенії з Злученими Державами — це вершок іґноранції національних справ східної Европи недавним головним дорадником департаменту стейту в справах Росії.

Кеннан, на щастя, вже неурядовцем департаменту стейту і його впливи на американську російську політику малість в міру того, як американський уряд під впливом американської публичної опінії, зокрема могутніх організацій американських ветеранів, приволений віч-у-віч глядіти на російську дійсність, яка зовсім далека від русофільських пеанів Джорджа Кеннана, який тепер за гроші фундації Форда організує в Америці для біцних скитальців „Вільну Росію".

Америці треба мати плян Нової Східної Европи

Можливість війни з Росією ставить перед американський уряд обов'язок мати свій реальний плян „майбутньої Росії", себто мати свій плян, що має статися з російською імперією на випадок війни з червоною Росією, бо ця війна в результаті напевно покінчиться поразкою Москви.

Потребою ясного пляну супроти майбутности російської імперії видвигнув в часі своїх переслухань перед сенатською комісією ґен. Ведемейер, який сказав, що американці ні в першій ні в другій світовій війні не знали докладно за що вони борються. В першій війні, говорив він, ми боролися, щоб забезпечити демократію, в другій світовій війні за „Чотири Свободи". Це гарні цілі, сказав Ведемейер, але це не є ці ухвитні справи, довколо яких військовик може будувати свою стратеґію. „Ми мусимо знати, говорив він, політичні, економічні, психо-соціяльні умовини, які ви хочете створити і утримати на тих просторах, на яких ми маємо вести наші військові операції в побіджених країнах... Ми в нашій історії ніколи ще не були встановили таких цілей і заки зачнемо воювати з Совєтами, якщо мусимо з ними воювати..., ми мусимо ясно знати, які обставини ми хочемо створити в Совєтах".

Велика шкода, що й так вже урядово сцензурована промова ґен. Ведемейера появилася в американській великій пресі тільки в скороченнях, а шкода тим більша, що ґен. Ведемейер є теж кращим знавцем української справи, ніж не один із професорів історії східної Европи на американськім університеті.

Ачесон характеризує Росію як рабівничу імперію

Та найбільшою сензацією останніх днів стала промова секретаря стану Ачесона, виголошена перед конґресовою комісією закордонних справ дня 26 червня, в якій він дав образ історичної експанзії Москви, що розрослася в імперію продовж останніх 500 років коштом поневолення низки народів. „Російська держава історично розвинула визначно обережний плян в своїх трьох великих наступах — на захід

(Закінчення на стор. 3-тій)

Олекса РАНЬ

ВИШНЕВИЙ ЦВІТ

4)

Кожний селянин хотів, щоб у нього купили. Базар був буденним святом. А тепер це вже не буденно-святковий храм гамору, зустрічей, розваг, забуття. Ні! Пустка, в яку заходять люди за старою звичкою чи заведені неминучістю. Декілька возів стояло на базарі. Тихо. Не було того гамору й крику, що його витворювало прагнення на своєму шляху. На базарі, в центрі й далі під крамницями лежали пухлі, і коли хтось проходив повз них, простягали руки. Діти ледве переставляли ноги. Живі трупи із страшними поглядами. Не мали голосу й просили поглядами. Люди пригнічено мовчали. Погляди звернені не в далеч, не вгору, а в землю, мов читали присуд для себе. Сірість і дух пригніченої землі виглядали з облич.

І що продавали вони? Тютюн, жменю висівок, цибулю, редьку, одну хлібину на ввесь базар. Цим нагадували дітей, що перетворили справжній базар на дитячу сумну забавку. Здавалося, що люди прибули на базар, щоб не продати щось, а купити. Базарна площа гула: голод, голод!

Нікого не було з Маріїного села. Світ ставав ще порожнішим, а вона самотнішою.

Все було спотворене. Місто втратило радість життя, не було святкових юрб. Блукали тільки де-не-де окремі постаті. Здавалось, усі міщани сховались у хати й чекали, поки пройде страшна кара. Марія пішла з базару, немов з площі мерців. Вітерець ледве здійнявсь, як змучений приборканий птах, і знову впав знесилений.

Пройшла півдороги, а назустріч ніхто не їхав, не йшов. На полях, куди не кинеш оком, росли бур'яни й будяки, нагадуючи: нема людини. Над дорогою в житі лежав мертвий чоловік, затиснувши стебелину в руці. Такий сморід нісся від нього, що не можна було близько проходити. Мов байдужий докір небу. Ішла далі. Нікого не було ні за нею, ні перед нею. — Де ж люди? — питало змучене виснажене терпіння. Далеч журиться, когось кличе до себе. А він не приходить. Дорога вкрита вічним питальним смутком, упала ниць, — не зве вперід мандрівця. Недалеко від села над дорогою лежала мертва жінка з дитиною. Біля села — нікого. Тільки ворони знімаються низько над селом. Пролетять і падають на землю, як розпачливий крик розпуки. „Кра, кра, кра!" Ніби кличуть людину, щоб прийшла до них і зігріла своєю присутністю, бо без неї і їм, холодним і байдужим птахам, ще холодніше, ще скучніше, ще безрадніше жити. Ніхто не йде.

Той крик наповнив Маріїне серце холодом всесвітнього безладдя. Не чуючи себе, забувши про втому, про все, побігла, скільки було сили.

Бігла все швидше й швидше. Збільшувалася втома і швидшав біг. Ось і село. Пустка — млин із двома відбитими крилами безпорадно зустрічає, мов говорить: — Бачиш, що! — Спинилася, зовсім знесилена. Не могла стояти. Все тіло тремтіло. Сіла. Від млина відірвала погляд і впустила на дорогу. Побачила: після дощу, що був день чи два тому, нема сліду ні людського, ні тваринного.

Певний здогад насипав у душу терпкого холоду й вогню водночас, неначе смерть сйінула отрути. Глянула на село. Сіризну будівель сховали сади, а білота побілених стін прихилилася до юного цвітіння. Тільки клуні й хліви виглядали, як сірі цяточки. Над селом не співали птахи пісень весни.

Мов відштовхнута землею, зірвалася й побігла, шматуючи втому засліпленою волею. Три, п'ять, сім хат минула; ось і восьма — її хата. Незрозуміла мовчанка й незнане безладдя лякали, та вона не спинилась, аж поки добігла до своєї хати. Повалені ворота. Перебігла через них, мов через міст життя й смерти. Спинилася в дворі. Вороння зчинило галас, мов на страшному бенкеті, де пропивалося чиєсь життя. Кинулась до сінешних дверей. Мов буря, відкинула їх. Хатні двері були замкнені. Постукала не пальцем, а кулаком, ледве дишучи. Прихилилася спиною до дверей, мов розп'ята, чекала. Її вогню не могло охолодити повітря. Давило в горлі. Коси розкуйовджені, немов після пожежі чи корабельної катастрофи в морі, хустка давно зсунулася з голови. Знову постукала. Ніхто не відповідав і не відчиняв. Вискочила з сіней й кинулася до вікна. На підлозі лежала мати. Марія влізла в хату. У хаті панувала вічність, хоч у кутках легенько тріпотів, як метелик, спокій. Сморід нагадував про недавнє життя. Підбігла до матері. Вона лежала на правому боці. Голова пригнута до грудей.

— Мамо, мамочко, мамуню, мамцю! — гукала вона, перебороюючи жах пустки, ледве дишучи задушливим повітрям, заглядаючи в обличчя матері. Але воно було байдуже, як вічність, і холодне, як пустка, страшне відображеними душевними стражданнями. Тільки окреслилося звернення туди, до Неба.. Не докір на ньому, а вічна туга, що засуджувала своєю безнадією і себе, і все на світі.

Ридала Маріїна душа, кидаючи тіло, мов бурун вітрило, не віручи, запитуючи: невже мати вмерла. Ніхто не відповідав. Мати теж. Марія кричала, нічого не чуючи і не бачачи. Стогнала, стишуючи крик. Звернулася за порадою до ікон. Там стояла, зажурена вічною скорботою, Матір Божа, схиливши голову, схрестивши руки. Немов тужила над недолею всесвіту.

(Закінчення буде)

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНА СОЦІЯЛІСТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Американська преса присвятила чимало уваги соціялістичній конференції, яка відбулася при кінці червня та в початках липня в Франкфурті. Ню Йорк Таймс називає це „відродження Другого, або Соціялістичного Інтернаціоналу". Не зважаючи на повторені на цій конференції старі кличі про „капіталістичну олігархію", які мають сьогодні хіба музейну вартість, сама конференція — пише Ню Йорк Таймс — була подією, яка заслуговує на увагу хоча б з огляду на її „Декларацію принципів демократичного соціялізму", що є протиставленням тому „соціялізмові", який представляє „сталінський соціялізм". Нижче передаємо статтю, яку нам надіслано з Европи про цю конференцію.

Від 27 червня до 3 липня ц. р. в Франкфурті на Майні (Західна Німеччина) відбувалася Інтернаціональна Соціялістична Конференція. Політичне значення соціялістичних партій, заступлених на Конференції, вимірюється такими числовими показниками: 44 мільйони виборців, що голосували за кандидатів цих партій при виборах до парляментів в останні роки. Ці партії мають в їх рядах, кругло беручи, 10 мільйонів членів в різних країнах світу.

В цьому часі (27-28.6.) відбулася V. Конференція Соціялістичної Унії Середньої і Східньої Европи, до якої належить і Українська Соціялістична Партія. Від 28. 6. почали свої наради соціялістичні партії з усіх країн світу, що належать до КОМІСКО.

На Інтернаціональній Соціялістичній Конференції Українську Соціялістичну Партію заступала делеґація в складі голови ЦК УСП інж. С. Довгаля, генерального секретаря проф. Панаса Феденка, д-ра Омеляна Волинця, інж. Ілька Поповича й д-ра Богдана Феденка.

Після відкриття Конференції Соціялістичної Унії Середньої і Східньої Европи, делеґатів [illegible] в Унії партій привітав Ерих Олленгавер, заступник голови німецької соціял-демократичної партії і посол до німецького парляменту. Також привітав діловий секретар Комітету Інтернаціональної Соціялістичної Конференції (КОМІСКО) Юліюс Бравнталь.

На Конференції Соціялістичної Унії представлені соціялістичні партії таких країн: Болгарія, Естонія, Латвія, Литва, Польща, Румунія, Угорщина, Україна, Чехословаччина і Югославія. Нарадами Конференції керував Зиґмунд Заремба (предст. Польської Соціялістичної Партії), секретарем — Вілем Бернард (чеська соціял-демократична партія).

Програма нарад Соціялістичної Унії була така: Звіт секретаріяту та інформації про участь партій Соціялістичної Унії у Міжнародній Соціялістичній Конференції. В дискусії по цій точці визначені лінії політичної тактики, що були узгіднені з інтересами усіх країн, заступлених в Унії. Далі були заслухані наступні реферати: З. Заремба: Господарські та соціяльні зміни в країнах Середньої та Східньої Европи. До цього реферату делеція УСП подала свої завваги в англійській мові з наведенням фактів про становище українського народу під російською комуністичною окупацією. Реферат Антала Бана (мадярського представника): „Перспективи країн Середньої і Східньої Европи після їх визволення". Реферат Вілена Бернарда — Середня і Східня Европа та европейська єдність. Реферат Георґа Петкова — Основи демократичного соціялізму. Реферат Живка Топаловича — Міжнародня ситуація і боротьба за мир. Реферат Бруна Калнінша — Позиція соціялістів в міжнародній політичній ділянці. Статут Соціялістичної Унії та інші актуальні справи.

Українська делеґація приймала участь в обміркуванні всіх точок програми і питань, що випливали з рефератів та дискусій, доповнювали й насвітлювала різні явища політичного й громадського життя, беручи факти з минулого й сучасного укаїнського визвольного руху. Представник УСП (П.. Феденко) приймав участь в засіданнях комісії, яка складала резолюції Конференції Соціялістичної Унії.

До Інтернаціональної Соціялістичної Конференції УСП докладно приготувалася: видано друком спеціяльне число журналу „Вільне Слово" в мовах англійській, німецькій і французькій, а до рефератів на згадані теми і до цілої програми нарад Соціялістичної Унії були виготовлені й розмножені на циклостилі завваги, доповнення й поправки. Всі ці матеріяли були передані представникам соціялістичних партій.

Конференція Соціялістичної Унії, вислухавши доповіді й відбувши дискусії, на пропозицію української делеґації ухвалила відозву до своїх народів, поневолених комуністичними режимами. У відозві проголошується протест проти московського комуністичного імперіялізму й диктатури в країнах, поневолених комуністами та посилається привіт усім трудящим, гнобленим і переслідуваним, що терплять по в'язницях і на засланнях в СССР та проголошується заклик вірити в перемогу демократії, національної свободи й державної незалежности та соціяльної справедливости, за що борються трудящі поневолених країн і всього світу.

Резолюції Конференції Соціялістичної Унії торкаються основних питань політичного, господарського й культурного життя народів, заступлених через соціялістичні партії в Унії.

Від 28 червня до 3 липня відбувалася конференція представників соціялістичних партій з цілого світу, на якій ухвалено створити Соціялістичний Інтернаціонал, бо попередній Соціялістичний Інтернаціонал перестав діяти за другої світової війни.

Делеґати різних соціялістичних партій та представники світової преси виявляли велике зацікавлення до Української Національної Ради та її Виконного Органу і з вдоволенням константували демократичний характер цієї найвищої української установи, що очолює боротьби українського народу за відновлення незалежної держави.

В межах Інтернаціональної Соціялістичної Конференції відбувся міжнародній конґрес соціялістичного жіноцтва, де були заступлені жінки багатьох народів Азії, Африки, Америки, Австралії та Европи. Представники делеґації УСП з багатьома делеґатками відбули розмови та подали їм інформації про український визвольний рух, про його сучасну стадію та ближчі завдання.

Делеґація УСП відбула розмови з численними представниками світової преси, що прибули з різних континентів і країн на Інтернаціональну Соціялістичну Конференцію, в тім і українськими.

Білогвардійське замилювання очей

(Закінчення зі сторони 2)

росіяни Арутінов і Піроґов; Таджикістан — на п'ятьох секретарів є трьох росіянів: Шулькін, Кульков і Ґаліков; Білорусь — три секретарі росіяни: Ґузаров, Зімятін і Закурдяєв; В Естонії — перший секретар росіянин Бойцов; в Латвії — перший секретар росіянин, з небезпечним прізвищем Тітов; в Литві — на шістьох секретарів є трьох вигодованих в Москві литовців, двох росіянів — Трофімов і Очарський, та один, здається, „українець" Нюнька. Ще більше російське відношення є в проводі низових клітин партії. Чи треба ще яснішої відповіді на запит хто володіє сьогодні Совєтським Союзом та всіми поневоленими ним країнами?

Можна б пригадати ще деякі інші факти. Тоді, як „буржуазний націоналізм" є головним злочином в усіх „союзних республіках", як за нього переставлено на той світ найбільше людей, хто колинебудь чував про будь-які „націоналістичні ухили" в самій російській совєтській республіці та між росіянами? Невже ж між росіянами цілком немає таких первородних гріхів проти комуністичної доктрини? Як пояснити те, що Москва горлає проти забарвленого „сім'єю дружніх народів" вірша Сосюри „Люби Україну" та добачує в ньому „пережитки націоналізму", рекомендуючи рівночасно всім і вся співати про „самую любімую Москву"? І в кого російські білогвардійці хочуть вмовляти, що теперішні володарі червоної російської імперії це „міжнародні комуністи"? В тому то й діло, що за російський націоналізм там досі нікого ані не вичищено ані не покарано, бо цей націоналізм там єдиний, виключний і офіціяльний. Фірму „міжнародного комунізму" він виписав собі тільки на те, щоб користуватись нею як новою імперіялістичною зброєю, про яку й згадував державний секретар Ачесон..

Тільки розрахунком на наївність деяких американських політичних кол щодо Східної Европи треба вважати теж твердження п. Абрамовича і тов. щодо „національних меншин в Росії". В своїй теорії на цю тему вони ще навіть не дійшли до б о л ь ш е в и ц ь к о г о „вплоть до отделєнія" бо пропонують „федерацію" як базу „вільної Росії". Ці єдино-неділимські „демократи" вважають, що підбиті і гноблені народи повинні щойно голосувати і не на те, чи вони собі евентуальної федерації зі своїм гнобителем бажають, але чи вони хочуть бути вільні. Іншими словами, російські єдино-неділимці навіть в Америці не признають природнього права всіх народів на волю і незалежність, яке — по їх думці — мало б бути щойно вирішене „плебісцитом". І це має бути доказом білогвардейського „демократизму" та запереченням їхнього імперіялізму?

Цих коротких міркувань не можна закінчити без окремої уваги відносно політичної доцільности змін в американській політиці та міркувань російських білих еміґрантів. Абрамович з тов. твердить, що Америка відкине „найбільшу нагоду" перемогти большевизм, якщо не продовжуватиме своєї єдино-неділимської політики відносно Росії. Америка, натомість, поробила цілком протилежні висновки хочби з практики Ґітлера, що зломив собі голову власне на здобуванні „бодай пасивної призни" російського народу, з рівночасним запереченням національних змагань поневолених націй. Американській політиці не трудно вирахувати собі цю економію: що краще, здобути собі єдино-неділимством „пасивну призязнь" росіян, більшість з яких на випадок війни все рівно буде боротися за свою червону імперію та за свої губернаторські посади в поневолених країнах, чи здобути собі активних борців за справу волі і демократії між половиною не-російського населення Совєтського Союзу, признаючи їм їхнє природнє право на державну незалежність.

Америка та майбутність російської імперії

(Закінчення зі сторони 2)

до Европи, на полудне на близький схід та на захід в глибину Азії"...

Дальше Ачесон говорив таке: „Правляча влада в Москві все була імперіялістичною владою та управляла надто розширеной імперією. Вона тепер не може вийти ціло з труднощів, які — як історія вчить, — стрічають всі імперії".

„Це є ясне, що процес поширювання та консолідації, яким Росія зросла за останніх 500 літ від Князівства Московського до розлогої імперії, мусить бути спинений", говорив Ачесон.

Ню Йорк Таймс стверджує помилку Америки супроти неросійських народів Росії

Замітне, що на другий день Ню Йорк Таймс, який здебільша є речником заграничної політики уряду, наступного дня в редакційній статті „Реалізм про Росію" підкреслив вагу тої декларації секретаря стану та додав від себе, що „Московське Князівство від васаля татарського та збирача монгольської данини розвинулося в імперію вперід. через поневолення самого російського народу та знищення його републиканських установ, а тоді зачало поневолювати другі нації доки не запанувало над половиною Европи та більшою частиною Азії, як вчить елементарна історія. Це є історія, яку Совєти свідомо продовжують, підкреслюючи, що підчас коли всі народи Совєтського Союзу є рівні, московські великороси покликані панувати над світом".

„Глядячи на цю історію, ми спостеріґаємо навіть характер нереальности в самій американській політиці, яка по першій світовій війні противилася якомунебудь „розчленуванню" Російської Імперії, навіть коли народи боролися за визволення з-під її панування; і це в часі другої світової війни вона облегчила дальше поширення тої імперії в ім'я військових виґід та стараючись наситити ненаситного. Промова Мр. Ачесона показує, що тамту політику треба заступити новим реалізмом".

Порівнаймо американську політику супроти російської імперії нині і в 1944, коли то американське громадянство було переконуване, що Росія слушно повинна покорити нинішніх сателітів для її безпеки перед Німеччиною, а пані Рузвелтова навіть заявила, що Росія ніколи в історії не вела ніякої агресивної війни, тільки все була жертвою агресії. Останнє твердження з уст керманича американської заграничної політики про існування рабівничого московського імперіялізму, якого жертвою впали другі народи, стає певним доказом, що **ми стоїмо перед неоспоримим фактом переходу а м е р и к а н с ь к о ї політики з фантазійних міркувань ам е р и к а н с ь к и х русофілів на шлях східно-европейської дійсности.**

Замітне, що це перший раз за останніх 30 літ така авторитетна преса як Ню Йорк Таймс ствердила помилковість американської політики з перед 30 літ, себто тоді коли український нарід нам був приневолений боротися проти московського варварства, а у Версалі західні держави розчленовували живе тіло українського народу при згоді Америки. Ми можемо бути вдоволені, що український погляд на московську загарбницьку імперію стає поволі засадою американської заграничної політики.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

Робітничі Юнії в Боротьбі з Інфляцією

Вашинґтон. — Інфляція нищить чи не найбільше тих, що мають невеликі приходи. Це розуміють добре провідники робітничих юній, в першу чергу таких, як Американська Федерація Праці. Щоб заохотити робітників, які можуть тижнево, чи місячно, дещо відкладати на чорну годину, щоб купувати державні бонди з серії „Е", а які досі приносили найвище 2.9%, президент Американської Федерації Праці, Вилйем Ґрін, дораджує державній скарбниці піднести цей процент до висоти 3.5, з тими самими обмеженнями, які досі були. Також і Конґрес Індустріяльних О р г а нізацій, друга по АФП найбільша робітнича юнія, запропонувала вісім пунктів для посилення оборони країни і припинення інфляції.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

АНТИРЕЛІҐІЙНА ПРОПАҐАНДА

У Києві, поблизу Володимирської гірки, створився перший в Україні плянетарій. С. К. Всехсвятський, директор київської астрономічної обсерваторії, заявив таке: „Київський плянетарій буде одним з кращих в СССР. Він відіграє велику ролю в поширенні природничо-наукових знань і в переведенні антирелігійної п р о п а ґ а н д и серед трудящих..." Будівництво плянетарія має бути закінчене до 34-их роковин большевицької революції.

„У. Д."

● Атомові бомби, як також атомові головки до артилерійських набоїв та керованих стрілен і підводні човни з атомовими двигунами виготовляються тепер у ЗДА на „звичайній індустріяльній базі".

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ЗАКЛИК

КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА.

Українська Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка є великою мистецькою цінністю всього українського громадянства на американському к о н т и ненті. Вона своїми виступами старається виконати важливу ролю популяризації цього роду українського мистецтва серед американців і канадійців, а поруч з тим і завоювання симпатій для українського народу та його культури серед чужинців.

Українська Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка, по перебутій кризі та по деяких змінах в особистому складі, концертує тепер під проводом свого давнішого диригента В. Божика і надіється, що своє культурно - пропаґандивне завдання вона виконає гідно та старанно, коли найде справжню підтримку від всього американського й канадійського українського громадянства у своїх мистецьких змаганнях.

Досі Капеля має великі мистецькі успіхи та досягнення. Її виступ в Американському Сенаті та в Канадійському Парляменті треба зарахувати до найкращих і найкорисніших досягнень з українського національного погляду, бо ж парляментаристи й державні мужі не тільки слухали концерти, але й цікавились українським народом та його долею як у минулому, так і в сучасному. Це видно було як з їхніх привітальних слів, так і з подяк за концерти, що можна було читати в столичних часописах.

Всі члени бажають за всяку ціну не лише вдержати Капелю, а й піднести її під мистецьким оглядом на найвищий рівень.

Щоб цього досягнути, треба всіх членів Капелі безперивно вишколювати та підготовляти до нових виступів. Вони не повинні працювати по фабриках, коли мають служити мистецтву та національній справі, вони повинні працювати над собою. Та, на жаль, це не таке легке до переведення в життя, хоч і самозрозуміле.

Капеля своїми концертами не здобуває стільки матеріяльних засобів, щоб могла забезпечити життя своїм членам та їхнім родинам.

Переїзди по великих просторах Америки й Канади, державні податки, оплата заль, готелів, реклями, тощо, забирають 65% з концертових доходів Капелі.

Для зменшення великих видатків першою необхідністю є придбати власний автобус, — вартість якого виносить понад двадцять тисяч долярів.

І тут саме починається це найкритичніше в бутті Капелі. Якщо вона дістане матеріяльну підтримку всього прихильного їй та її мистецтву українського громадянства, то збереже себе та понесе славу української пісні й бандури між всіх американців і канадійців. — Коли ж цього не буде, то скорше чи пізніше вона буде змушена припинити своє існування.

Керуючись мотивами національної доцільности та бажаючи служити добрій справі, — Управа Капелі вирішила звернутись до американських та канадійських українців із закликом підтримати Капелю матеріяльно відповідними грошовими пожертвами і таким чином дати їй змогу виконати її важливу місію.

Для цього Управа Капелі оголошує збірку на „Допомоговий Фонд Української Капелі Бандуристів."

Управа Капелі оголошує цей заклик за згодою Українського Конґресового Комітету й Комітету Українців Канади та надіється, що пожертви для неї під ніяким оглядом не вплинуть відємно на вплачування Національного Датку для УККА та Національної Вкладки КУК-у. Пожертви можна буде вносити, купуючи картки „Допомоговий Фонд Української Капелі Бандуристів," які Управа Капелі незабаром надішле до місцевих громадських організацій, церков і товариств прихильників Капелі Бандуристів.

Дорогі Українці Америки й Канади!

Майбутність Капелі Бандуристів залежить від Вас. Допоможіть у переведенні цієї збірки! Купуйте картки „Допомоговий Фонд Української Капелі Бандуристів"!

Всіх бажаючих допомогти в переведенні збірки ласкаво просимо звертатись на адресу: Ukrainian Bandurists Chorus, P. O. Box 119, Hamtramck BCH., Detroit 12, Mich.

В. Божик, мист. кервник
П. Гончаренко, гол. Упр.
П. Панасенко, секретар.

КОМУНІСТИ У КАНАДІЙСЬКОМУ ВОЄННОМУ ПРОМИСЛІ

Недавне звідомлення з провірки працівників канадійського воєнного промислу виказало, що комуністичні аґенти рішуче намагаються продіставатись до ключевої воєнної промисловости та що кожний сотий робітник воєнного промислу є членом комуністичної партії або симпатиком.

Е. С. Перкін, директор Промислової Безпеки при департаменті військової продукції, заявив, що число виявлених комуністів не є велике — коло 250 на 25 тисяч провірених робітників — але досить велике на те ,щоб бути доказом, що комуністи пробують „продістатися в кожну галузь канадійського промислу".

Провірка робітників звичайно відбувається ще перед тим, заки міністерство оборони передасть таємні пляни й інформації для підприємства, яке зобов'язується виконувати специялізовані воєнні замовлення. Якщо у фабриці знайдеться „небажану людину", то замовлення здержується, поки комуніста не усунуть, або не дадуть йому такої праці, яка його ізолює від тієї частини фабрики, що продукує специялізоване устаткування.

Властиву провірку в терені проводить Королівсько - Канадійська Кінна Поліція (РКМП), яка звітує Перкінові. Він деколи мусить координувати свою працю з діяльністю американського Федерального Слідчого Бюра (ФБІ),тому що тепер канадійські фірми виконують багато американських таємних замовлень.

Перкін висловився, що ЗДА щиро одобрюють зусилля Канади, спрямовані в тому напрямі, щоб тільки льояльні канадійці займалися продукцією таємного військового устаткування. Згідно з його твердженням, ФБІ з великим признанням висловлюється про методи РСМП, що їх вона застосовує в своїй праці, але Перкін не подав ніяких подробиць щодо тих методів.

ЗАХОДИ ПРОТИ НАФТОВОЇ СКРУТИ, СПРИЧИНЕНОЇ ІРАНОМ

Ню Йорк. — Нафтові підприємства не передбачають дуже великого замішання з приводу нафтового конфлікту між Великою Британією та Іраном. Сформована з 17 американських підприємств нова компанія п. н. „Форейн Петроліум Соплай Комітi" переконана, що вона може доставити кожного дня у відповідні місця таку саму скількість нафтових продуктів, які досі доставляла Англійсько - Іранська Нафтова Компанія. Тільки ще не знати, де відчувається найбільша потреба постачання нафти, в Індії, на Далекому Сході, чи в Західній Европі. Нема сумніву, що ця нафта мусіла б бути доставлена з Америки. Знавці заповідають, що на цьому Злучені Держави не потерпіли б, себто не відчуватимуть браку нафтових виробів.

● Пропонована автономна конституція для Порто Ріко дарує цьому острову „частину незалежности Злучених Держав Америки" — так говорили в столиці Сан Хуан промовці в день незалежности ЗДА.

ОПЕРА „ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ". Танці у виконанні ансамблю Українського Професійного Театру. До вистави цієї опери Українським Проф. Театром в Нюарку в Wideway Hall (проти City Hall), 929 Broad St., у суботу, 14. липня, в 8. год. ввечорі. (огол.)

УКРАЇНЦІ ПІКЕТУВАЛИ КОМУНІСТИЧНИЙ КОНҐРЕС

Шікаґовські газети мало писали про зааранжований комуністами „мировий конґрес", але зате помістили знимки з пікетування конґресу, яке влаштовано з ініціятиви українців, головно ООЧСУ, СУМА та б. вояків УПА, а при співучасти американських ветеранів, литовців та інших. Преса писала, що зібрані в Колісею 6,600 лівих хвалили Росію і ганили Америку, а пляками, які носили пікетчики, вказували на злочини Москви, як вигублення мільйонів українців голодом і т. п.

ПОМЕРЛИ УЧАСНИКИ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ УКРАЇНИ

Померли і поховані т місті Дітройт, Мишиген, учасники Визвольних Змагань, вояки, які не так довно прибули зі скитальщини до ЗДА:

Підполковним МИКОЛА СМИРНИЦЬКИЙ, б. командант куріня польової жандармерії Української Армії, 27. 1. 1951ц, кладовище Еверґрін;

Сотник ЛЕОНІД БОБИРІВ, б. командант пішого куріня Н. дивізії, Української Армії, 5. 6. 1951., кладовище Св. Хреста.

СПРАВЛЕННЯ

В „Свободі" з 7 липня ц. р. має бути під фотографією, поміщеною на четвертій стороні нагорі (зліва) такий напис: **Теодор П. Мусял,** син Петра і Розалії Мусял при 2520 норт Маршал вулиці, Филаделфія, Па. — покінчив Пенсилвенія Милитері Каледж у Честер, Па. і т. д., як було видруковане.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Васиь Закалюжний Бронкс, НИ. — Ваша пожертва до УККомітету виносить $25.

В. Т. — Коли не відповідаємо, значить не рефлектуємо. „Секретарок,, для полагоди переписки у нас нема. Це додаткова робота редакції.

Ш. С., Патерсон, Н. Дж. — Дописи мусять ждати на свою чергу. Годі ж завалювати часопис самими дописами! Бувають такі місяці, коли тих дописів так багато, що мусять ждати аж по два місяці на появу в газеті. Це головно тоді, коли влаштовується всюди національні свята чи маніфестації.

М. З. — Як Ви в Америці, пристосовуйтесь до американських звичаїв, а як читаєте поважні американські газети, то читайте рубрику „Листи до редактора", а тоді пізнаєте, що треба забирати голос і відповідати, без того всього, що можна вважати особистим нападом, а чого, на жаль, в нас так багато. В подібний спосіб можна реагувати також і на редакційні статті.

О. С. — Думаєте, що Ви єдиний український патріот на світі? Може б Ви так на хвилину застановилися над собою, що саме дає Вам право так думати і давати іншим „патріотичні лекції". Дещо скромности не пошкодило б! Тоді краще зрозуміли б також і становище „Свободи" в не одній справі. Вірна служба „Свободи" українській спарві триває уже майже 60 років! За цей час вона навчилась, як саме помагати звідси українському народові в його визвольній боротьбі.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

РОЧЕСТЕР, Н. И. — Сестр. Рож. Пресв. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх члениць, що мітинґ відбудеться в суботу, 14. липня в год. 7 ввечорі в церковній галі під числом 303 Гудсон Евню. На зборах контр. комісія здасть звіт за 6 місяців. Пригадується довгуючим членам, щоб вирівняли свої вкладки. За уряд: К. Шурбот, предс.; Х. Вялецька, касієрка, С. Гунька, секр.

АЛЕНТАВН, Па. — Бр. св. Арх. Михаїла, відділ 147, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 15. липня в парафіяльній галі, 803 Фронт стр., в 2-ій годині пополудні. Проситься членів прийти на означений час та сповнити свої членські обов'язки. Члени, які платять наперед, мусять заплатити свої вкладки начас, бо секретар не може платити за нікого на рік, чи 6 місяців, не діставши наперед вкладки. — За уряд: Д. Рудакевич, предс.; Н. Віленький, кас.; І. Федорак, секр.

ЕМБРИДЖ, Па. — Бр. св. Николая, від. 276, повідомляє, що піврічні збори відбудуться в неділю, 15 липня, точно о год. 1:30 попол. в відділовій галі, 697 Дешвуд Евню. Обов'язком усіх членів є прибути на ті збори. Членів, що ще не дістали дивіденди, проситься прийти та забрати дивіденду. На цих зборах буде звіт уряду і контрольної комісії за минулі 6 місяців. — За уряд: І. Новаківський, предс.; И. Білик, секр.; И. Прокопович, кас.

ДІТРОЙТ, Міш. — Т-во Запорозька Січ, від. 75, повідомляє своїх членів, що з огляду на вакаційний сезон мітінґи не будуть відбуватися в липні і серпні. Але уряд взиває членів прийти на час і заплатити місячні вкладки, бо збирання вкладок буде відбуватись як звичайно в другу неділю по першім, це є 15 липня о год. 1-ій по обіді в УНДомі під 4655 Мартин вул. Урядники Т-ва будуть в означений час для полагодження справ. — Г. Ясінський.

ШІКАҐО, Ілл. — Повідомляється членів Бр. св. О. Николая, від. 106, що збори відбудуться цього місяця тиждень пізніше, а це 22-го липня з причини, що в день 15-го липня усі відділи УНС влаштовують Союзовий День. Просимо усіх членів обов'язково прибути, бо на зборах буде звіт контролі за пів року, а теж цього місяця тільки один раз будемо збирати вкладки, а тому власне треба бути конечно на зборах. Члени, суспендовані в червні, якщо заплатять 22-го липня, будуть наново приняті в члени. — За уряд: О. Любас, предс.; М. Попіль, касієр, Г. Дацків, секр.

ГЕЙЗЕЛТОН, Па. — Від. 85, Бр. св. Арх. Михаїла, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 15-го липня, в церковній галі, 74 Лаврел вул., в 1-ій годині пополудні. Буде звіт фінансового секретаря і контрольорів і є інші важні справи до полагодження. Кожний член обов'язаний заплатити свою вкладку найдальше до 25. кожного місяця. Була ухвала, щоб малолітні члени, що переходять до старших, платили по 5 центів на покриття братських видатків і деякі урядники твердять, що це забагато. Тому члени обов'язані зійтись і вирішити справу для добра Братства і УНСоюзу. — Он. Костюк, фін. секр.

ШІКАҐО, Ілл. — Місячні збори Бр. св. Петра і Павла, від. 220, відбудуться в суботу, 14-го липня, о год. 7:30 ввечорі, в параф. галі під 4950 Савт Павлін стр. Проситься всіх членів прийти на збори, бо маємо дуже важну справу, про яку в цім оголошенні не можливо описати, а яка мусить бути вирішена на зборах. Довгуючі члени мають вирівнати свої довги, а хто не вирівнає, буде суспендований, — Г. Гарасим, секр.

СИРАКЮЗ, Н. И. — Уряд Т-ва Укр. Січ, від. 39, повідомляє членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 15. липня, о год. 3-ій пополудні, в Укр. Нар. Домі. Проситься членів прийти, бо буде піврічний звіт уряду з його діяльности. Хто не отримав дивіденди повинен прийти і забрати. Члени, що довгують, повинні вирівняти свої залеглі вкладки, бо будуть суспендовані. — Уряд Т-ва.

ДІТРОЙТ, Міш. — Т-во Укр. Нар. Союзу ,від. 292, подає до відома усім своїм членам, що піврічні збори відбудуться в неділю, 15-го липня, о год. 12:30 попол. вгалі Укр. Нар. Дому при 4655 Мартін і Мішиґен Евню. На ці збори повинні прибути всі члени. Є ще такі члени, що не відібрали своїх дивіденд, отже прийдіть і відберіть. Звертаємо увагу нових членів, що не вистачає виповнити аплікацію і за один місяць заплатити вкладку, але треба постійно платити, щоб бути обезпеченим. Не забувайте вписувати своїх дітей до Союзу. — За уряд: І. Форись, предс.; П. Кізел, секр.; М. Гузиляк, кас.

РОЧЕСТЕР, Н. И. — Збори Т-ва Укр. Нар. Дому, від. 316, відбудуться в четвер 12. липня 1951 року в домі Т-ва, 831 Джозеф Евню, в год. 8 ввечорі. Проситься усіх членів і члениць прибути на означений час. — За уряд: І. Свереда, гол.; П. Ковтун, кас.; В. Гавриляк, фін. секр.; В. Іванців, рек. секр.

СКРЕНТОН, Па. — Т-во Над Збруча, від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 15. липня, о год. 2-ій пополудні, в Укр. Горож. Клюбі, 608 Вест Лакаванна Евню. Присутність членів на зборах обов'язкова. Контроля дасть звіт за перший півpік. — О. Запоточний, Р. Рубльовський.

НЮ ЙОРК, Н. И. — Місячні збори Т-ва „Дністер", 361 від., відбудуться в суботу, 14 липня 1951, о год. 8 ввечорі, в домівці Укр. Катол. Ветеранів, 33 Е. 7 вул. На зборах буде місячний фінансовий звіт, справа закупу Українського Народного Дому, звіт з пікніку, справа бенкету з нагоди 25-ліття існування Т-ва і інші справи. Членів проситься вирівнювати вкладки. — За управу: М. Малетич, предс.; П. Кучма, фін. секр.; Н. Левкович, скарб., В. Варагура, рек. секр.

АНСОНІЯ, Конн. — Збори Т-ва А. Бончевського, від. 10, відбудуться в неділю, 15. липня, зараз по Службі Божій, в парафіяльній галі. Проситься всіх членів прийти на збори, а довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглости. — За уряд: В. Глива, секр.

ЧЕСТЕР, Па. — Т-во Тараса Шевченка, від. 156, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в п'ятницю, 13-го липня, в год. 7:30 ввечорі, в громадськім Домі. Просимо, щоб всі члени були присутні. — В. Новак, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Мир" від. 324, повідомляє всіх членів, що міс. збори відбудуться 14. липня ц. р., о год. 8-ій ввечорі. Уряд Т-ва ще раз повідомляє, що є чеки-дивіденда з УНС і просить всіх членів відібрати їх в якнайскоршому часі. — За уряд: А. Горохівський, предс.; Н. Бурак, касієр, І. Струк, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Місячні збори Бр. св. Василія Великого, від. 339, відбудуться в суботу, 14. липня ,о год. 7-ій ввечорі, в Домі Громади, 3322 Н. Лявренц. Проситься всіх членів, місцевих і позамісцевих, бути присутніми на зборах, вирівняти місячні вкладки і забрати свої чеки дивіденди. — За уряд: І. Кмутин, предс.; І. Сорока, кас.; А. Хромяк, секр.

ШІКАҐО, Ілл. — Заряд Сестр. Благовіщення, від. 125, повідомляє членів, що збори відбудуться в понеділок, 16. липня, о год. 8-ій ввечорі, в Союзовім Домі при 843 Н. Вестерн Евню. Члени управнені до дивіденди повинні голоситися по чеки на сходинах. — За уряд: П. Боднарчук, предс.; П. Яворська, касієр; І. Подола, секр.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Піврічні збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, відбудуться 15. липня, в год. 2. пополудні, в домі Лісного. Проситься всіх членів прийти на збори, бо урядники і контрольори дадуть звіт за пів року. — І. Шеґера, предс.; Л. Мартинчук, кас.; М. Лісний, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 15. липня, в год. 2-ій пополудні, в парафіяльній галі, 45-47 Hope Ave., Passaic, N. J. Всіх членів просимо прийти на збори. — М. Філь, предс.; Г. Яськів, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Піврічні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, відбудуться в неділю, 15. липня, в год. 3:30 пополудні, в У. Н. Домі. Обовязком кожного члена-члениці прибути на піврічні збори, вислухати звітів фін. секретаря, касієра і трьох контрольорів, а опісля рішити нові справи на наступний півpік для добра нашого Братства. — За уряд: Н. Заяць, предс.; Н. Пігура, фін. секр.; В. Бутковський, рек. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. — Піврічні збори Т-ва Запорозька Січ, відділ 206, відбудуться в неділю, 15-го липня, в парафіяльній салі при 74 Геррис Евню, в годині 1:00 попол. Просимо всіх членів прибути на ці збори, бо є важні справи до полагодження, а також буде роздана дивіденда тим, що ще не отримали. Проситься тих членів, що довгують, щоб вирівняли свої довги, а теж набудуче платили свої належности точно кожного місяця. — І. Кокольський, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 15. червня 1951 р. померла členиця від. 262 У. Н. Союзу в Ансонії, Конн.,

АННА БАВОЛЯК.

Покійна була вдовою. Полишила у великім смутку 4. дітей: 2 сини і 2 дочки, зятя і 2 невістки.

Похорон відбувся 18. червня з похоронного заведення до укр. катол. церкви, а відтак на місцевий цвинтар св. Ап. Петра й Павла. — В. Їй П.!

О. Придун, секр.

ТАРЗАН, ч. 2628. Поміч безпомічним

Вони довго йшли і багато разів спали, аж ось натрапили на групу трьох мастодонтів на березі річки.

„Спробуймо допомогти малому вибратися геть", сказав Тарзан. „Ого, великий слон уб'є нас за наші добрі зусилля", сказав Улан.

Нервово стежили великі тварини, як четверо людей викладали принесеним річкою деревом стежку від слоненяти до твердого ґрунту.